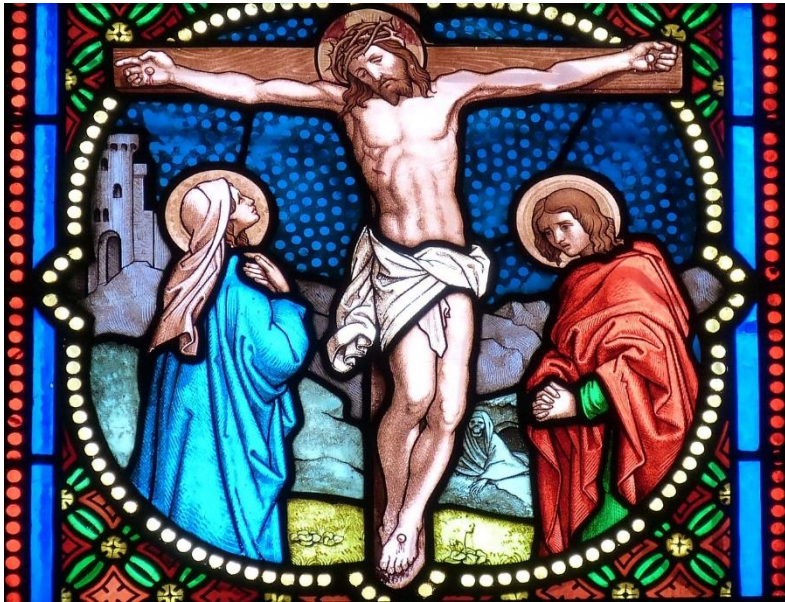

HET WAS OMSTREEKS HET DERDE UUR

een Kruisweg

Voorwoord

Het is een mooie traditie om op Goede Vrijdag, de dag waarop wij het lijden en sterven van Jezus Christus herdenken, de Kruisweg te bidden.

Het bidden van de Kruisweg gebeurt al in kerken sinds de vijftiende eeuw. Niet iedereen kon het zich veroorloven om naar Jeruzalem te reizen en de heilige plaatsen te bezoeken. Door in kerken de Kruisweg te lopen, gingen zij, in het klein, op bedevaart. Net als wij nu.

Op deze manier lopen wij, samen met Jezus, vanaf zijn veroordeling door Pontius Pilatus langs de Via Dolorosa naar de plek van de kruisiging, Golgotha. Doordat wij deze wandeling samen maken, is het geen verhaal van 2000 jaar geleden, maar ook van vandaag en mag het ook onze kruisweg zijn.

De Via Dolorosa is een straat in Jeruzalem. In het Latijn betekent dit Lijdensweg. Langs deze weg liep Jezus zijn dood tegemoet. Deze straat, een soort winkelstraat, kun je nog steeds bezoeken. Het is een wirwar aan smalle, drukke straatjes. Er zijn veel winkeltjes en de verschillende etensgeuren komen je tegemoet. In Jezus' tijd was dat niet heel anders...

De band Sela heeft een prachtig nummer opgenomen, waarin deze weg en de sfeer naar voren komen. Het nummer heet Via Dolorosa en vind je op sela.nl.

VIA DOLOROSA - Sela

Langs de Via Dolorosa in Jeruzalem die dag,
verdrongen zich de mensen in de straat.
Daar staarden ze Hem na:
de man die sterven moest op Golgotha.

Refrein: *Langs de Via Dolorosa, heel die lange lijdensweg,
ging de Christus, onze Koning als een lam.
Maar omdat Hij van ons hield met heel zijn hart,
is Hij gegaan, langs de Via Dolorosa,
heel de weg naar Golgotha.*

Er kwam bloed uit al zijn wonden, uit de striemen op zijn rug,
uit de kroon van doornen om zijn hoofd geklemd.
En Hij droeg met elke stap
de hoon van hen die schreeuwden: "Kruisigt Hem!".

Refrein:

Zijn kruis werd een troon, zijn bloed wast ons schoon
en het stroomt door het hart van Jeruzalem.

Refrein:

*Tekst & muziek: Billy Sprague/Niles Borop Ned. Tekst: Rikkert Zuiderveld © 1983
BMG Songs/ Meadowgreen Music Company/ Word Music/
Smallstonemediasongs.com*

Inleiding

Het is drie uur in de middag, de tijd staat vandaag even stil. Wij zijn bij Jezus, de Zoon van God. Drie jaar lang trok Hij rond door Israël. Hij genas zieken, liet blinden weer zien en Hij vergaf de zonden. Eigenlijk liet Hij een stukje zien van Gods Rijk op aarde en vertelde Hij dat God van ons allemaal houdt. Een boodschap van Liefde.

Op Palmzondag leek de boodschap van Jezus goed te vallen. Mensen stonden rijen dik langs de weg. Zwaaiend met palmtakken juichten zij Jezus toe: Hosanna!

En toch... de boodschap van Jezus werd niet verstaan door de leiders van het volk. Zij waren bang voor de Romeinse overheersing en zij vonden dat Jezus met zijn opmerkingen God beledigde. Dat Hij God zelf was, begrepen ze jammer genoeg niet.

De leerlingen die met Jezus optrokken wisten niet zo goed wat zij ervan moesten denken. Petrus had wel eens gezegd dat Jezus de Messias was, de te verwachten Koning, maar zij dachten waarschijnlijk dat Jezus hen van de Romeinen zou verlossen. Echt begrepen hadden zij Hem nog niet. Op Witte Donderdag aten zij samen, Jezus nam hierbij brood en wijn en deelde dit uit, terwijl Hij zei dat dit Zijn Lichaam en Zijn Bloed was en dat zij dit moesten blijven doen om Hem te gedenken. Judas vertrok hierop. Plots zag de wereld er voor hen allemaal anders uit. Jezus zei dat Hij verraden zou worden en ging in de Hof van Olijven bidden. Enkele leerlingen zouden bij Hem waken, maar, door vermoeidheid overmand, vielen zij steeds in slaap.

Toen verscheen Judas weer ten tonele, samen met Romeinse soldaten, en Jezus werd gearresteerd en meegevoerd naar de leiders van Israël. Zij probeerden Jezus uit te horen en erachter te komen wie Hij nou precies is, maar zij wilden Hem niet verstaan.

Jezus staat voor zijn Lijdensweg, zijn Via Dolorosa. Verlaten door zijn vrienden lijkt Hij er alleen voor te staan. Jezus gaat zijn dood tegemoet en wij trekken met Hem mee.

Opening

Het lopen van de kruisweg is een lang gebed, daarom beginnen wij deze met een kruisteken: In de Naam van de Vader en de Zoon en de Heilige Geest. Amen.

Goede God, vandaag mogen wij Jezus volgen en getuige zijn van Zijn weg naar de Kruisdood. Het is voor ons misschien moeilijk te bevatten waarom Hij deze weg ging en wat dat vandaag voor ons kan betekenen. Wilt U onze ogen openen voor het wonder van Uw Liefde, zodat wij die Jezus in Zijn voetspoor willen volgen, ook mogen verstaan dat wij Uw geliefde kinderen zijn en wij Uw liefde verder mogen verspreiden. Dat vragen wij U, door Christus, onze Heer. Amen.

Onze Vader, die in de hemel zijt,
uw naam worde geheiligd,
uw rijk kome,
uw wil geschiede
op aarde zoals in de hemel.
Geef ons heden ons dagelijks brood
en vergeef ons onze schulden,
zoals ook wij vergeven aan onze schuldenaren,
en breng ons niet in beproeving
maar verlos ons van het kwade. Amen.

I *Jezus wordt ter dood veroordeeld*

Wij aanbidden U, Christus, en loven U,
Omdat Gij door uw heilig kruis de wereld verlost hebt.

Uit het heilig Evangelie volgens Matteüs (Mt. 27, 22-23.26).

“Pilatus vroeg hun: ‘Wat zal ik doen met Jezus, die Christus genoemd wordt?’ Zij riepen allen: ‘Aan het kruis met Hem!’ Hij hernam: ‘Wat voor kwaad heeft Hij dan gedaan?’ Maar zij schreeuwden nog harder: ‘Aan het kruis met Hem!’ Daarop liet Hij omwille van hen Barabbas vrij, maar Jezus liet hij geselen en gaf Hem over om gekruisigd te worden.”

Daar staat Jezus voor Pontius Pilatus, de Romeinse stadhouder. Dezelfde mensen die vorige week nog “Hosanna” juichten, roepen nu: “Kruisig Hem!” Het ene moment zijn de mensen vol lof en lopen zij Jezus achterna, maar een paar dagen later is de wereld omgedraaid en veroordelen zij Hem. Pilatus legt de verantwoordelijkheid bij het volk. Hier wil Pilatus geen rol in hebben. Hij wast zijn handen in onschuld.

Wij kunnen nu aan de mensen denken die worden buitengesloten, die niet gezien worden. Misschien overkomt ons dat zelf soms wel, of doen wij het anderen aan? Wie weet lijken wij soms wat op Pilatus en zouden wij het verschil kunnen maken, maar draaien wij ons om en wassen wij onze handen in onschuld.

Ontferm U over ons, Heer, ontferm U over ons,
God, wees ons, zondaars, genadig

II Jezus neemt het kruis op zijn schouders

Wij aanbidden U, Christus, en loven U,
Omdat Gij door uw heilig kruis de wereld verlost hebt.

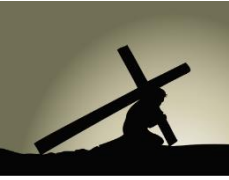
Uit het heilig Evangelie volgens Matteüs (Mt. 27, 27-31).

“Toen namen de soldaten van de landvoogd Jezus mee in het pretorium en verzamelden de hele afdeling rondom Hem. Ze trokken Hem zijn kleren uit en hingen Hem een rode mantel om; ze vlochten een kroon van doornakken, zetten die op zijn hoofd, en gaven Hem een rietstok in de rechterhand. Dan vielen ze voor Hem op de knieën en bespotten Hem met de woorden: ‘Gegroet, koning der Joden!’ Ze bespuwden Hem, pakten de rietstok en sloegen Hem op het hoofd. Nadat zij hun spel met Hem gedreven hadden, ontdeden ze Hem van de mantel, trokken Hem zijn eigen kleren weer aan, en voerden Hem weg ter kruisiging.”

Jezus wordt bespot, geslagen en bespuwd. Onmenselijk wordt Hij op weg gestuurd. Het is niet voldoende dat Hij door de smalle, drukke straten moet lopen. Jezus zal ook zijn eigen kruis dragen, het martelwerktuig dat zijn dood zal betekenen. Jaren trok Jezus rond, verkondigde Gods boodschap. De mensen die toen luisterden, kijken nu vol spot toe.

Ook vandaag dragen velen een zware last, door ziekte, zorgen of wat er ook in hun leven speelt. Welke rol spelen wij daarin? Kijken wij toe, of laten wij ons raken door de pijn van een ander?

Ontferm U over ons, Heer, ontferm U over ons,
God, wees ons, zondaars, genadig

III *Jezus valt voor de eerste keer onder het kruis*

Wij aanbidden U, Christus, en loven U,
Omdat Gij door uw heilig kruis de wereld verlost hebt.

Uit het boek Jesaja (Jes. 53, 4-6).

“Waarlijk, het waren onze ziekten die hij op zich nam, en onze smarten, die hij heeft gedragen; wij echter beschouwden hem als een geslagene, door God gekastijd en vernederd. Hij werd doorstoken om onze weerspanningheid, om onze zonden gebroken; hij werd gestraft; ons bracht het vrede, en dank zij zijn striemen is er voor ons genezing.”

De tocht is lang en het kruis is zwaar. Jezus bezwijkt onder het gewicht en valt. Daar ligt Hij onder het kruis. Tijd om op adem te komen krijgt Hij niet. De stevige greep van een soldaat tilt Hem op en dwingt Hem verder te gaan.

De last is zwaar, onmenselijk zwaar. We kunnen denken aan mensen die onder een zware last gebukt gaan en het even niet meer volhouden, die bezwijken onder het gewicht. Bezwijken wij soms en wat hebben wij dan nodig om ons weer op te richten en door te gaan? Of kunnen we ons herkennen in de toeschouwers? Oordelen wij dan over de persoon die het even niet meer vol kan houden, of bieden wij steun? We denken aan iedereen die het soms even niet meer redt en niet weet hoe ze door kunnen gaan.

Ontferm U over ons, Heer, ontferm U over ons,
God, wees ons, zondaars, genadig

IV *Jezus ontmoet zijn Moeder*

Wij aanbidden U, Christus, en loven U,
Omdat Gij door uw heilig kruis de wereld verlost hebt.

Uit het heilig Evangelie volgens Lucas (Lc. 2, 34-35.51).

"Simeon zei tot Maria, de moeder van Jezus: 'Zie, dit kind is bestemd tot val of opstanding van velen in Israël, tot een teken dat weersproken wordt, opdat de gezindheid van vele harten openbaar moge worden; en uw eigen ziel zal door een zwaard worden doorboord.'" Zijn moeder bewaarde alles wat er gebeurd was in haar hart."

Langs de kant van de weg ontmoeten de ogen van Jezus een bekende, vertrouwde blik, die van zijn moeder. Vol verdriet kijkt zij terug, ziet zij haar Zoon pijn lijden en Zijn kruis dragen. Simeon had haar hier bij de Opdracht in de tempel al voor gewaarschuwd, maar deze pijn had zij zich niet voor kunnen stellen. De pijn van een moederhart. Toch put Jezus hier ook kracht uit, tussen alle vijandschap, is daar die blik vol van liefde, de blik van zijn Moeder.

De blik van een moeder. Maria was er vanaf het begin bij. De wonderbaarlijke aankondiging van zijn geboorte, de bruiloft in Kana, alles bewaarde zij in haar hart. Nu is zij ook getuige van het einde van Zijn leven. Een moederhart huilt. Hierbij kunnen onze gedachten gaan naar de ouders die een kind moeten missen en naar hen die nooit ouders geworden zijn, die dit gemis altijd zullen voelen. Dat allen troost mogen vinden bij Maria, wier moederhart ook voor ons open staat.

Bidden we met de woorden van het Weesgegroet:

Wees gegroet, Maria,
Vol van genade,
De Heer is met u,
Gij zijt de gezegende onder de vrouwen,
En gezegend is Jezus, de vrucht van uw schoot.
Heilige Maria, moeder van God, bid voor ons,
zondaars, nu en in het uur van onze dood.
Amen.

Ontferm U over ons, Heer, ontferm U over ons,
God, wees ons, zondaars, genadig

V *Simon van Cyrene helpt Jezus het kruis dragen*

Wij aanbidden U, Christus, en loven U,
Omdat Gij door uw heilig kruis de wereld verlost hebt.

Uit het heilig Evangelie volgens Matteüs (Mt. 27, 32)

"Toen ze de stad uitgingen, ontmoetten ze een Cyreneër, Simon genaamd, en vorderden hem tot het dragen van Jezus' kruis."

Simon van Cyrene komt, samen met zijn zonen Alexander en Rufus, net van het werk op het land en hij ziet Jezus langkomen. De soldaten dwingen hem om Jezus te helpen om het kruis te dragen. Van een willekeurige omstander wordt hij nu een speler in dit trieste verhaal. Hij trekt met Jezus verder, wordt geraakt en komt tot geloof.

Na een dag lang werken, word je geconfronteerd met het lijden van anderen. Graag zou jij je blik afwenden en rustig doorlopen. "Hier heb ik niets mee te maken." Plots raak je wel betrokken en word jij gedwongen je steentje bij te dragen. Dit wil je niet en toch, je moet. Draag jij het kruis mee terwijl jij je in gedachten blijft afzetten, of laat jij je raken door die ander? Kan jij mede-lijden, om het gewicht voor de ander iets lichter te maken? Laten we het een moment stil maken en denken aan de mensen die zich laten raken door het leed van een ander. Aan hen die niet langs de kant blijven staan, maar helpen waar en hoe zij kunnen.

Ontferm U over ons, Heer, ontferm U over ons,
God, wees ons, zondaars, genadig

VI *Veronica droogt het gezicht van Jezus af*

Wij aanbidden U, Christus, en loven U,
Omdat Gij door uw heilig kruis de wereld verlost hebt.

Uit het boek Jesaja (Jes. 53, 2-3).

"Zijn uiterlijk noch schoonheid waren het bekijken waard, hij was geen verschijning die bewondering wekt. Geminacht en gemeden werd Hij door de mensen, man van smarten, met ziekte vertrouwd, een mens die zijn gezicht voor ons verbergt, geminacht en niet de moeite waard beschouwd."

Tussen de toeschouwers in staat een vrouw, Veronica. Zij ziet Jezus lijden, het zweet en het bloed staan op Zijn gezicht. Veronica kan het niet langer aanzien. Dit vriendelijke gezicht, waar zovelen troost uit putten, onherkenbaar. Met een doek veegt zij Zijn gezicht schoon, een daad van mens tot mens. In "dit hoofd vol bloed en wonden" mag zij het aangezicht van God zien. In dit gebaar van liefde, zoals Veronica het ons toont, laat zij de liefde van de Vader zien.

Een klein gebaar kan grote gevolgen hebben. Wij kunnen niet altijd voorzien hoe een vriendelijk gebaar een ander kan helpen, kan raken. Jezus, door velen langs de weg gezien als een misdadiger, wordt weer even mens. Het zijn vaak de kleine handelingen, waar je het minst bij stil staat om te doen, die het meest betekenen. Laten we bidden voor de mensen die troost kunnen bieden, die met kleine gebaren ons weer even mens kunnen laten voelen, wanneer wij dit het hardste nodig hebben.

Ontferm U over ons, Heer, ontferm U over ons,
God, wees ons, zondaars, genadig

VII *Jezus valt voor de tweede keer onder het kruis*

Wij aanbidden U, Christus, en loven U,
Omdat Gij door uw heilig kruis de wereld verlost hebt.

Uit het boek van de Klaagliederen (Klaagl. 3, 1-2.9.16).

"Hoe heb ik onder de slagen van zijn toorn geleden. In het donkerste duister heeft Hij mij gedreven. Mijn weg heeft Hij opgebroken, met stenen versperd. Hij drukte mij neer in het stof, mijn tanden gaan stuk op het kiezel."

Het zware kruis, de hitte, de spottende blikken van de mensen aan de kant, ondragelijk is het. De benen van Jezus kunnen Hem niet meer dragen, Hij valt. Voor de tweede keer ligt Hij in het stof. Het lijkt wel alsof Jezus alle leed van de wereld op Zijn schouders mee torst en Hij loopt door.

Jezus, Gods Zoon, is gekomen om onze lasten te dragen. Onze fouten en tekortkomingen draagt Hij met zich mee, terwijl Hij het zware kruis draagt. Alles wat ons van God af kan houden, draagt Hij met zich mee, om zo onze relatie met God te kunnen herstellen. Door het offer van Jezus mogen en kunnen wij steeds weer opnieuw beginnen. Na elke valpartij die wij meemaken, mogen wij weer opstaan om door te gaan. Hierin worden wij geholpen door Gods liefdevolle blik, die ons in beweging brengt en gaande houdt.

Ontferm U over ons, Heer, ontferm U over ons,
God, wees ons, zondaars, genadig

VIII *Jezus troost de wenende vrouwen*

Wij aanbidden U, Christus, en loven U,
Omdat Gij door uw heilig kruis de wereld verlost hebt.

Uit het heilig Evangelie volgens Lucas (Lc. 23, 28-31).

"Jezus keerde zich tot hen en sprak: "Dochters van Jeruzalem, weent niet over Mij, maar weent over uzelf en over uw kinderen. Weet dat er een tijd zal komen waarop men zeggen zal: Gelukkig de onvruchtbaren, wier schoot niet heeft gebaard en wier borst geen kind heeft gevoed. Dan zal men tot de bergen zeggen: Valt op ons, en tot de heuvels: Bedekt ons. Want als men zo doet met het groene hout, wat zal er dan met het dorre gebeuren?"

Terwijl Jezus doorloopt, valt Zijn blik op een groepje vrouwen. Door verdriet overmand, zien zij de lijdende Christus voortgaan. Zij huilen, kunnen het niet geloven en staan machteloos bij zoveel onrecht. Jezus ziet hen en lijkt zijn eigen pijn te vergeten. Jezus spreekt hen aan. Hij lijkt eigenlijk te zeggen dat zij oog mogen hebben voor hun eigen pijn en dat van anderen en voor hen moeten zorgen.

Het zien van onrecht en ellende in de wereld kan ons beklemmen, ons angstig maken. Jezus nodigt ons uit om daar doorheen te gaan en in zijn Liefde te vertrouwen en in beweging te komen. Hierbij kunnen wij nu speciaal denken aan hen die in hun verdriet blijven en nog niet de troost bij Jezus kunnen vinden, dat zij mensen op hun pad mogen ontmoeten om hen de weg te wijzen.

Ontferm U over ons, Heer, ontferm U over ons,
God, wees ons, zondaars, genadig

IX *Jezus valt voor de derde keer onder het kruis*

Wij aanbidden U, Christus, en loven U,
Omdat Gij door uw heilig kruis de wereld verlost hebt.

Uit het boek van de Klaagliederen (Klaagl. 3, 27-32).

"Goed is het zijn juk van jongs af te dragen. Hij zit eenzaam en zwijgt, als de Heer het oplegt, het gezicht naar de grond, maar uitkomst verwachtend. Hij biedt zijn wang, wie hem slaat, hij laat zich honen. Want hij weet dat de Heer niet voor altijd verstoot, dat hij droefheid geeft, maar ook genadig zich weer ontfermt."

Jezus valt weer, de grond lijkt Hem rust te willen geven, maar Hij moet door. De omstanders zien misschien een zwak mens, iemand die het niet vol lijkt te kunnen houden. De vermoeidheid slaat steeds sterker toe. Jezus richt zich op, verzamelt zijn laatste krachten en gaat door.

Paulus zal aan de Christenen van Korinthe schrijven dat hij in zijn zwakheid sterk is. Dit geldt zeker voor Jezus. Terwijl Hij zijn dood tegemoet loopt, voelt Hij het gewicht van het kruis steeds zwaarder worden. Hij loopt daar voor ons en draagt onze lasten met zich mee. Ja, Hij valt, maar staat ook steeds weer op, keer op keer. Die kracht wil Hij ons ook schenken, om steeds opnieuw op te staan. Dit is moeilijk, soms ontbreekt het vertrouwen. Hierin mogen we oog hebben voor en steun vinden bij Christus.

Ontferm U over ons, Heer, ontferm U over ons,
God, wees ons, zondaars, genadig

X *Jezus wordt van zijn kleren beroofd*

Wij aanbidden U, Christus, en loven U,
Omdat Gij door uw heilig kruis de wereld verlost hebt.

Uit het heilig Evangelie volgens Matteüs (Mt. 27, 33-36).

“Gekomen op een plaats die Golgotha genoemd wordt - dat wil zeggen Schedelplaats - gaven ze Hem met alsem gemengde wijn te drinken. Nadat ze Hem gekruisigd hadden, verdeelden ze zijn kleren onder elkaar door er om te dobbelen; en daar neergezeten bleven ze de wacht bij Hem houden.”

Jezus is er. Hij komt aan op Golgotha. Alles heeft Hij al gegeven en dat is nog niet genoeg. De soldaten pakken zijn kleren af en verdelen het. Zelfs zijn onderkleed, hier dobbelen zij om. Jezus is van zijn kleren beroofd, het laatste restje waardigheid pakken zij van Hem af.

De waardigheid. Het laat het verschil zien tussen een mens en een dier, stelde de Middeleeuwse filosoof Thomas. Staan wij altijd stil bij onze eigen waardigheid en die van de ander, of slaan we het liever over? Kunnen wij mensen die niet aan onze ‘beelden’ voldoen, ook zien als mede-mens? Laten we denken aan de mensen die aan de rand van de maatschappij staan, mensen die geen woning hebben, mensen die niet voor vol worden aangezien. Dat zij anderen op hun weg tegen mogen komen, die oog hebben voor hun menswaardigheid.

Ontferm U over ons, Heer, ontferm U over ons,
God, wees ons, zondaars, genadig

XI *Jezus wordt aan het kruis geslagen*

Wij aanbidden U, Christus, en loven U,
Omdat Gij door uw heilig kruis de wereld verlost hebt.

Uit het heilig Evangelie volgens Matteüs (Mt. 27, 37-42).

"Boven zijn hoofd bracht men een opschrift aan met de reden van zijn veroordeling: 'Dit is Jezus, de koning der Joden.' Samen met Hem werden ook twee rovers gekruisigd, de een rechts, de ander links. Voorbijgangers hoonden Hem, terwijl ze het hoofd schudden en zeiden: "Gij daar, die de tempel afbreekt en in drie dagen weer opbouwt, red Uzelf; als Gij de Zoon van God zijt, kom dan van dat kruis af!" In dezelfde geest zeiden de hogepriesters met de Schriftgeleerden en oudsten spottend: "Anderen heeft Hij gered, maar zichzelf kan Hij niet redden. Hij is toch de koning van Israël. Laat Hem nu van het kruis afkomen, dan zullen we in Hem geloven.""

Uitgeput, belachelijk gemaakt en van zijn kleren beroofd, zo wordt Jezus op het kruis genageld. Een gruwelijke straf. Het ademen gaat steeds moeilijker, waardoor de gekruisigde zich op moet richten. Dit houden de armen niet vol, waardoor je stikt. Mensonterend.

Zelfs hier, wachtend op Zijn dood, blijven mensen Hem belachelijk maken. Jezus hangt tussen twee moordenaars in. Terwijl zij als gekruisigden hetzelfde lot ondergaan, gaat het pesten door. De moordenaar aan Zijn linkerkant blijft grappen ten koste van Jezus maken. De andere moordenaar neemt het voor Jezus op. Hij erkent dat zijn dood terecht is en herkent Jezus als de Messias. Hierop zegt Jezus dat zij elkaar snel weer zullen zien, in het Paradijs.

De goede moordenaar laat ons zien dat het nooit te laat is om fouten onder ogen te zien en je te bekeren, je om te keren en naar Jezus Christus te kijken om Zijn liefdevolle blik op jou te zien rusten. Wij mogen bidden dat wij met zo'n zelfde blik de wereld in mogen kijken en een verschil mogen maken voor de mensen die dat nodig hebben.

Ontferm U over ons, Heer, ontferm U over ons,
God, wees ons, zondaars, genadig

XII Jezus sterft aan het kruis

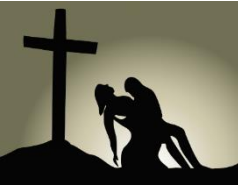
Wij aanbidden U, Christus, en loven U,
Omdat Gij door uw heilig kruis de wereld verlost hebt.

Uit het heilig Evangelie volgens Matteüs (Mt. 27, 45-50.54).

"Vanaf het zesde uur viel er een duisternis over het hele land, tot aan het negende uur toe. Omstreeks het negende uur riep Jezus met luider stem uit: "Eli, Eli, lema sabaktani?", dat wil zeggen: 'Mijn God, mijn God, waarom hebt Gij Mij verlaten?' Enkelen uit de omstanders die het hoorden, zeiden: "Hij roept om Elia!" Onmiddellijk daarop ging een van hen een spons halen, drenkte die in zure wijn, stak ze op een rietstok en bood Hem te drinken. Maar de anderen zeiden: "Laat dat! Wij willen eens zien of Elia Hem komt redden." Jezus slaakte andermaal een luide kreet en gaf de geest. De honderdman en die met hem bij Jezus de wacht hielden, werden bij het zien van de aardbeving en wat verder gebeurde door een grote vrees bevangen en zeiden: "Waarlijk, Hij was een Zoon van God.""

Stilte.

Ontferm U over ons, Heer, ontferm U over ons,
God, wees ons, zondaars, genadig

XIII Jezus wordt van het kruis afgenomen

Wij aanbidden U, Christus, en loven U,
Omdat Gij door uw heilig kruis de wereld verlost hebt.

Uit het heilig Evangelie volgens Matteüs (Mt. 27, 57-58).

“Toen het avond was geworden kwam een rijk man, een zekere Jozef van Arimatea. die zich ook als leerling bij Jezus had aangesloten. Hij was naar Pilatus gegaan en had om het lichaam van Jezus gevraagd. Daarop had Pilatus bevolen het te geven.”

Jezus is dood. De leerlingen hadden verwachtingen over hoe Jezus hen zou verlossen en nu? Het levenloze lichaam wordt van het kruis gehaald. Het mishandelde lichaam van een Zoon, een vriend, een leraar. Maria houdt haar Zoon nog eenmaal vast, zoals zij vroeger zo vaak deed. De liefde verbindt hen, door de dood heen.

Voor zijn overlijden sprak Jezus Maria en Johannes vanaf het kruis nog toe. Tegen zijn moeder zei Hij: “Zie, hij is uw zoon” en tegen Johannes zei Jezus: “Maria is nu jouw moeder.” Op deze manier gaf Hij Maria als moeder aan Zijn Kerk, aan ons allemaal.

Bij het verlies van een dierbare staat de wereld stil, troostende woorden komen moeilijk aan. We kunnen nu, juist nu, bidden voor de mensen van wie wij afscheid hebben moeten nemen, omdat wij ook mogen vertrouwen dat de dood niet het laatste woord heeft.

Ontferm U over ons, Heer, ontferm U over ons,
God, wees ons, zondaars, genadig

XIV Jezus wordt in het graf gelegd.

Wij aanbidden U, Christus, en loven U,
Omdat Gij door uw heilig kruis de wereld verlost hebt.

Uit het heilig Evangelie volgens Matteüs (Mt. 27, 59-61).

"Jozef nam het lichaam, wikkelde het in een smetteloze lijkwade en legde het in zijn graf dat hij pas in de rots had laten uithouwen. Nadat hij een grote steen voor de ingang van het graf gerold had, ging hij heen. Maria Magdalena en de andere Maria waren erbij en zaten tegenover het graf."

Het lichaam van Jezus wordt met balsem ingesmeerd en in schone, nieuwe doeken gelegd. Tijdens Zijn lijdensweg, Zijn Via Dolorosa, is hij geslagen, belachelijk gemaakt. Nu na Zijn overlijden kunnen de mensen die van Hem houden met respect afscheid van Hem nemen. Het verdriet staat voorop. Ze moeten afscheid van Jezus nemen en ze begrijpen het niet, nog steeds niet. Zo had het toch niet hoeven gaan?

De leerlingen hadden andere verwachtingen van Jezus, dit begrijpen zij nog steeds niet. Dit kan herkenbaar zijn, omdat wij Gods bedoelingen ook niet altijd begrijpen. Op die momenten mogen we vertrouwen hebben, dat Hij naast ons staat. Voor de leerlingen was dit ook ingewikkeld. Het zal snel Pasen worden en dan wordt alles duidelijk. Deze tocht, deze kruisweg, die soms zo zinloos lijkt, doet stenen voor graven wegrollen. De hoop staat, in het besef dat God liefde is en de dood nooit het laatste Woord heeft.

Ontferm U over ons, Heer, ontferm U over ons,
God, wees ons, zondaars, genadig

Onze Vader

*Onze Vader, die in de hemel zijt,
uw naam worde geheiligd,
uw rijk kome,
uw wil geschiede
op aarde zoals in de hemel.
Geef ons heden ons dagelijks brood
en vergeef ons onze schulden,
zoals ook wij vergeven aan onze schuldenaren,
en breng ons niet in beproeving
maar verlos ons van het kwade.*

Weesgegroet

*Wees gegroet, Maria,
Vol van genade,
De Heer is met u,
Gij zijt de gezegende onder de vrouwen,
En gezegend is Jezus, de vrucht van uw schoot.
Heilige Maria, moeder van God, bid voor ons,
zondaars, nu en in het uur van onze dood.
Amen.*

In de Naam van de Vader en de Zoon en de Heilige Geest. Amen.

Maart 2020
Tekst: Sander Verschuur